

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 9003/2024
12.03.2025. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Бранке Дражић, председника већа, Марине Милановић, Весне Мاستиловић, Иване Рађеновић и Владиславе Милићевић, чланова већа, у парници тужиоца ОДС „ЕПС ДИСТРИБУЦИЈА доо Београд, Огранак ЕД Рума, чији је пуномоћник Миленко Радованов, адвокат из ..., против туженог АА, из ..., чији је пуномоћник Немања Коларић, адвокат из ..., ради стицања без основа, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Вишег суда у Сремској Митровици Гж 915/23 од 04.10.2023. године, у седници одржаној 12.03.2025. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Вишег суда у Сремској Митровици Гж 915/23 од 04.10.2023. године, као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија тужиоца изјављена против пресуде Вишег суда у Сремској Митровици Гж 915/23 од 04.10.2023. године.

Образложење

Пресудом Вишег суда у Сремској Митровици Гж 915/23 од 04.10.2023. године, ставом првим изреке, делимично је одбијена као неоснована жалба тужиоца и потврђена пресуда Основног суда у Старој Пазови П 670/20 од 10.02.2023. године, у одбијајућем делу одлуке о главном захтеву и трошковима поступка по захтеву тужиоца. Ставом другим изреке, преиначена је првостепена пресуда у преосталом обавезујућем делу одлуке о трошковима поступка по захтеву туженог тако што се досуђени износ од 66.000,00 динара снижава на износ од 51.000,00 динара са законском затезном каматом од извршности до исплате, а одбија се захтев туженог за износ од 15.000,00 динара са каматом. Ставом трећим изреке, одбијен је захтев тужиоца за накнаду трошкова жалбеног поступка.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену тужилац је благовремено изјавио ревизију због погрешне примене материјалног права, с тим што је предложио да се ревизија сматра изузетно дозвољеном (члан 404. ЗПП).

Одлучујући о дозвољености изјављене ревизије на основу члана 404. став 2. Закона о парничном поступку – ЗПП („Службени гласник РС“, број 72/11... и 10/23 -

други закон), Врховни суд је нашао да нису испуњени услови за одлучивање о ревизији тужених као изузетно дозвољеној у смислу члана 404. став 1. ЗПП.

У овој правној ствари правноснажном пресудом применом материјалног права из одредби члана 210. ЗОО и чланова 156. и 157. Закона о енергетици, и применом правила о терету доказивања, одбијен је тужбени захтев за исплату дуга по основу неовлашћене потрошње електричне енергије од стране туженог. Имајући у виду садржину тражене правне заштите, чињенице утврђене у поступку, начин пресуђења и разлоге на којима су засноване одлуке нижестепених судова, Врховни суд је оценио да су нижестепене одлуке у складу са праксом и правним ставовима израженим у одлукама Врховног касационог суда и Врховног суда у којима је одлучивано о истоветним захтевима странака, са истим или сличним чињеничним стањем и правним основом, због чега нема услова за одлучивање у ревизији као о изузетно дозвољеној, а ради разматрања правног питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе или новог тумачења права, јер правилна примена материјалног права у споровима са тужбеним захтевом као у конкретном случају зависи од утврђеног чињеничног стања. Тужилац у ревизији није пружио доказе о постојању различитих одлука у истој чињеничној и правној ситуацији као у конкретном случају и супротном пресуђењу судова. Осим тога, ревизијом се оспорава оцена доказа и утврђено чињенично стање што у поступку по ревизији није дозвољено на основу члана 407. став 2. ЗПП. Стога, како нису испуњени услови из члана 404. став 1. ЗПП, то је Врховни суд одлучио као у ставу првом изреке.

Испитујући дозвољеност ревизије, у смислу члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП, Врховни суд је нашао да ревизија није дозвољена.

Одредбом члана 468. став 1. ЗПП, прописано је да се споровима мале вредности сматрају спорови у којима се тужбени захтев односи на потраживање у новцу које не прелази 3.000 евра, док према члану 479. став 6. ЗПП, против одлуке другостепеног суда којом је одлучено у спору мале вредности ревизија није дозвољена.

Тужба ради стицања без основа поднета је 02.06.2020. године. Вредност побијаног дела правноснажне пресуде износи 88.937,19 динара.

Имајући у виду да се у конкретном случају ради о спору у коме се тужбени захтев односи на новчано потраживање које не прелази динарску противвредност 3.000 евра, што значи да се ради о спору мале вредности у коме ревизија није дозвољена, то је Врховни суд нашао да ревизија тужиоца није дозвољена, применом одредбе члана 479. став 6. ЗПП.

На основу изнетог, применом члана 413. у вези члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП, Врховни суд је одлучио као као у изреци.

**Председник већа – судија
Бранка Дражић, с.р.**

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић